Td 019_17

Ν αχ, μουστάκι μου καραμπουρμά[1] και φρύδι μου γαϊτάνι
δε σ’ έπρεπαν οι φυλακές οι έρημοι αλ’σίδις
ν άι, δε σ’ έπρεπαν οι φυλακές οι έρημες αλ’σίδις
μόν’ σ’ έπρεπανε τα βουνά τα έρημα μπαλκάνια[2]
ν αχ, μόν’ σ’ έπρεπανε τα βουνά τα έρημα μπαλκάνια
το ένα τ’ αρνί να ψήνιτι και τ’ άλλου να φωνάζει.

Μουστάκι μου καραμπουρμά και φρύδι μου γαϊτάνι
δε σ’ έπρεπαν οι φυλακές οι έρημες αλ’σίδις
μόν’ σ’ έπρεπανε τα βουνά τα έρημα μπαλκάνια
το ένα τ’ αρνί να ψήνιτι και τ’ άλλου να φωνάζει.

[1] *καραμπουρμά: από το ρήμα burmak = στρίβω, κλώθω*
[2] *μπαλκάνια: balkan = βουνό, οροσειρά*